

In Corpo 4

De seksuele uitspattingen
van een moderne Don Juan
(slot)

Giovanni Armand Conti

Schrijver: Giovanni Armand Conti

Coverontwerp: Joejoesan2001

ISBN: 9789464926811

© Giovanni Armand Conti

Eerder in deze serie verschenen:

In Corpo (ebook)

Deux: In Corpo 2 (ebook)

In Corpo 3 (ebook)

In Corpo 4 (ebook)

In Corpo 1 en 2 gebundeld (paperback)

In Corpo 3 (paperback)

De relatiecrisis

Er komt een moment in een relatie waarop de eerste crisis zich aandient. Je ontmoet iemand anders die interessanter lijkt dan je partner, je relatie is voorspelbaar geworden of je hebt het zo druk met andere dingen dat jij je partner voor lief neemt en haar of hem op de tweede plaats zet. Meestal vindt de crisis zich pas na enkele jaren plaats en is het uiteindelijk te verhelpen als je er snel genoeg bij bent.

Bij Tess en mij ging het anders. Onze relatiecrisis was meteen een erg heftige en helaas moet ik toegeven dat het allemaal bij mij is begonnen. Tess en ik gingen vier jaar met elkaar om toen ze zwanger raakte van Emma. Onze dochter veranderde ons leven in positieve zin. Haar komst maakte ons duidelijk wat nu echt belangrijk was in ons leven en haar geluk zou boven alles gaan.

Maar het hield ook in dat ons seksleven op een laag pitje kwam te staan. Na haar bevalling wilde Tess een tijd helemaal geen geflikflooi en in het begin kon ik daar prima mee omgaan. Ik wist dat Tess net als ik een seksueel wezen was en dat een sekspauze bij haar dus nooit lang kon duren. Tot die tijd hield ik mezelf wel tevreden met het kijken naar porno en masturberen. Niets om je voor te schamen.

Maar toen ik het na een tijdje wel welletjes vond en actief ons seksleven opnieuw leven in wilde blazen, werd ik nog steeds keihard afgewezen. Mijn geduld raakte op en de frustraties namen toe. Had ik niet lang genoeg gewacht en begrip getoond? Wordt het gewoon geen tijd om het weer te proberen? Op een zwak moment heb ik me laten verleiden tot een stoeipartij met iemand die ik amper kende. Tess kwam daar toevallig achter toen ze een onschuldig appje op mijn mobiel wist te vertalen naar iets dat echt was gebeurd. Vrouwen lijken op dat zulke momenten gewoon een zesde zintuig te hebben. Toen ik deze misstap toegaf en ook maar meteen opbiechtte dat ik enkele maanden eerder ook met mijn ex-

vriendin Eloise naar bed was geweest, was het hek van de dam. Samen met een andere ex van me, Asha, met wie ze een duivels pact had gesloten, besloot Tess me eens goed terug te pakken. Ze had demonstratief seks met verschillende mannen en dwong mij, vastgebonden in een stoel, toe te kijken. Uit schuldgevoel en in een poging om haar voor me terug te winnen, ging ik daar eerst in mee. Maar toen het van kwaad tot erger ging, haakte ik af. Ik deed iets dat Tess totaal niet had verwacht: ik ging bij haar weg.

Had ik het echt zo hard moeten spelen? Was haar wraakactie niet iets dat ik gewoon had verdiend?

In het algemeen denk ik dat Tess een veel beter mens is dan ik. Soms loop ik mijn pik gewoon achterna, hoewel dat voornamelijk geldt voor de perioden dat ik single ben en het dus legitiem is. In dat opzicht heeft Tess me zeker voor een groot deel getemd. Het heeft ook heel lang geduurd voordat we samen iets konden beginnen. Eerst hadden we beiden een relatie met iemand anders, daarna was zij gebonden en ik niet. Toen we uiteindelijk wel een stel werden, dacht ik dat er niets tussen ons in zou komen. En al zeker niet nu we samen een dochter hadden.

Tess zou 'de goede' moeten zijn in mijn verhaal, maar met haar wraakactie liet ze een totaal andere kant van zichzelf zien. Haar tijdelijke haat voor mij bleek in haar boosheid groter dan haar liefde voor mij. Ik snapte dat in eerste instantie wel, maar met haar extreme acties schoot ze haar doel helemaal voorbij. Op seksueel gebied deed ze opeens allerlei extreme dingen met totaal onbekenden die ze nooit eerder met mij had gedaan. Ze liet zich voor het eerst in haar leven anaal nemen en zich fisten en onderging ze zelfs een weliswaar zorgvuldig voorbereide golden shower. Aan het eind van de demonstratie was ik zo misselijk dat ik op de vloer van de slaapkamer heb zitten kotsen.

Op de tweede en gelukkig laatste avond trakteerde ze zichzelf op een orgie met vier geile groot geschapen Ghanezen die haar helemaal uitwoonden. Daarbij ging ze de dubbele penetratie niet

uit de weg. Met een pik in haar kut en kont kon er ook nog wel één in haar mond en ook dat werd toegevoegd aan het menu van de Ghanese gangbang. Op een gegeven moment leek het net alsof ze seks had met één groot donker monster en al die tijd moest ik als toeschouwer lijdzaam toekijken, vastgebonden aan een stoel zodat ik niet kon ingrijpen. Dat was erger dan de vreselijkste nachtmerrie.

Het liefst had ik de mannen waarmee ze neukte op hun bek willen slaan, maar in eerste instantie liet ik het over me heen komen omdat ik dacht dat ik dat had verdiend en ik dit als een manier zag om onze relatie te redden. Toen haar seksuele wraak extreme vormen had aangenomen, was ik zo suf geslagen dat ik amper kon reageren. De handboeien waren eigenlijk niet meer nodig. Inwendig was er iets bij me geknapt, vooral toen ze als uitsmijter al het sperma van de vier Ghanezen in een glas opving en het voor mijn ogen demonstratief opdronk.

Na Tess' strafexpeditie was ik helemaal de weg kwijt.

Ik vluchtte uit ons huis om na te denken, logeerde een tijd bij mijn zus, nam een week vrij en verdween naar Rome, waar ik voor een paar dagen het beest uithing. Daarna kwam ik er achter dat teruggaan naar Tess en Emma het beste was dat ik kon doen. Een leven zonder hen kon ik me gewoon niet voorstellen, vooral op het moment waarop Tess zelf beseftte dat ze veel te ver was gegaan. Maar of dat leven met ons als gezinnetje was of op een andere manier, dat wist ik nog niet. We waren wel van plan om het samen weer te proberen. Maar konden we samen deze vreselijke gebeurtenissen achter ons laten?

Hoe overleef je dus een grote relatiecrisis? Is bij elkaar blijven echt het beste dat je kunt doen? Is uit elkaar gaan niet de moeilijkere, maar wel verstandigere optie? Dat zijn de vragen die me nu al maanden bezighouden.

Maar voordat we het daar over gaan hebben, beginnen we met een wat vrolijker verhaal.

Want ik kom er net echter dat ik jullie helemaal niet heb verteld hoe Tess en ik uiteindelijk bij elkaar zijn gekomen. Jarenlang was de timing verkeerd. Ik had een vriendin, Suzanne, en Tess had al een vriend, Olav. Olav was een enorme eikel die jaloers was op hoe goed Tess met mij omging. Eerlijk gezegd deed dat me goed om te horen. Als hij jaloers op me was, betekende dat ook dat Tess het veel over me had en dat ik echt iets voor haar betekende. Zolang wij gebonden waren aan andere personen, flirtten we wel op het werk, maar deden we niets. Ook niet toen ik bij Suzanne wegging. Ik was namelijk geen fan van het stukmaken van relaties, ook al zou dat betekenen dat ik Tess zou bevrijden van die eikel. Ik had de hoop al opgegeven dat Tess en ik bij elkaar zouden komen, toen ik opeens alles in mijn schoot kreeg geworpen.

Ik was de gelukkigste man op aarde.

1 Hoe Tess en ik een stel werden

Het is altijd spannend om je eerste echte baan te vinden na je studie.

Op school in het examenjaar draait het om wie het mooiste project heeft gemaakt en wie de meeste lof krijgt toegezwaaid als iedereen zijn werk mag presenteren op de openbare eindexamenpresentatie. Daarna wordt het heel anders. Jarenlang opgebouwde schoolreputaties komen aan hun eind, want nu begin je weer helemaal opnieuw en dan gaat het niet meer om wie de hoogste cijfers haalt of wie altijd met de origineelste ideeën komt. Nu draait het gewoon om wie wél snel een baan kan vinden en wie niet.

Wat dat betreft heb ik enorm geluk gehad.

Tegelijkertijd met mij studeerden honderden andere studenten in mijn richting af dus als je een baan zocht, had je heel veel concurrentie. Voor zijn makelaarskantoor kwam mijn vader toevallig in contact met het Amsterdamse reclame-, marketing- en communicatiebedrijf Cookie Doo en hoorde zo dat ze designers zochten en van plan waren te adverteren om aan mensen te komen. Voordat ze dat deden, seinde hij mij in. Ik had dus de mogelijkheid al langs te komen voordat andere studenten daar de kans voor hadden. Sterker nog: ik had zo'n goed gesprek dat ze helemaal afzagen van een sollicitatieprocedure.

Het is september en na enkele maanden vakantie moet ik er toch echt aan geloven: ik heb mijn eerste sollicitatiegesprek. Ja, nu begint het leven echt: tijd om aan je carrière te beginnen. Ik neem de Intercity vanuit Utrecht en stap uit op Centraal Station Amsterdam. Hier is het meteen enorm druk. Toeristen en forenzen lopen gehaast door elkaar en de station omroeper meldt dat er voorlopig geen treinen rijden op het traject Den Bosch – Eindhoven wegens een ongeval. Een muzikant tokkelt wat op zijn

gitaar in de hoek van een hal en een man van middelbare leeftijd tikt me aan om mij in slecht Engels de weg naar het Anne Frank huis te vragen.

‘Sorry, I don’t live here either,’ antwoord ik.

Teleurgesteld druipt hij af.

Ik kijk op mijn horloge.

Volgens Kees, de eigenaar van Cookie Doo, is het maar tien minuten lopen vanaf het station naar hun gebouw. Ik heb dus nog ruimschoots de tijd.

Ik verlaat het station en word bijna overreden door een aankomende tram. De bestuurder maakt mij met veel geklingel duidelijk dat ik beter uit mijn doppen moet kijken. Is Amsterdam mijn toekomstige werkplek? Dan moet ik in het vervolg toch beter om me heen kijken.

Ik loop met de meute mee over het brede zebrapad over de Prins Hendrikkade richting het centrum en werp een snelle blik op het beroemde hotel Park Plaza Victoria. Mij is verteld dat dat het eerste hotel was met elektrisch licht en dubbele beglazing. Volgens mij is het nu een rijksmonument. Daarna kies ik de wat rustigere Bijenkorf-kant van de Damrak om naar de Dam te lopen. Hier vind je alleen toeristen die op een rondvaartboot wachten. Dat zou ik ook eens moeten doen op een mooie dag. Ik heb één keer in Amsterdam zo’n vaart mogen doen, maar toen heb ik weinig van de omgeving te zien. Ik had het veel te druk met het hebben van seks met de grootste pornoactrice van de wereld.

Dat was me een ervaring.

Op de Dam is het weer gezellig druk. Toeristen maken foto’s met de duiven op hun arm en ik vraag me opeens af waarom we in de Hongerwinter in de Tweede Wereldoorlog geen duiven hebben gegeten. Of die beesten waren hem allemaal gesmeerd of ze smaakten gewoon niet goed. Ik denk dat laatste.

Zonder problemen bereik ik de Artemis, een gebouw van vijf verdiepingen waar verschillende bedrijven zitten. Cookie Doo zit

op de vierde en vijfde etage, dus ik neem meteen de lift omhoog. Tien minuten te vroeg kom ik aan en meld ik me bij de balie.

De jonge vrouw erachter kijkt me verwachtingsvol aan.

'Zegt u het maar.'

'Hallo, ik ben Alain Renard en ik heb om 11 uur een sollicitatiegesprek met Kees Groothuis.'

De vrouw lacht.

'Ik zag het al in de agenda,' zegt ze. 'Meneer Groothuis is nog in een ander gesprek. Je kunt plaats nemen op de bank. Je wordt zo geroepen.'

'Dank je wel.'

Nieuwsgierig kijk ik om me heen.

Hier bij Cookie Doo zijn veel kamers gewoon open, alleen van elkaar gescheiden met glas. Zo kun je goed zien waar iedereen mee bezig is. Ik zie mensen achter computers met dubbele schermen, een vergaderzaal met een whiteboard en grote tv en een koffiehoek. Het ziet er allemaal modern en hightech uit. Er werken hier ook veel mensen van mijn leeftijd of iets ouder. Dat bevalt me wel.

Met een grijns ga ik zitten. Dit ziet er goed uit. Ook het bankstel waar ik op plaatsneem is gewaagd: hij is voorzien van felle kleuren en doet wat denken aan een Rietveld stoel met kussens. Misschien moet ik een selfie nemen? Nee, ik ben hier voor iets heel anders.

Ik pak wat magazines van een tafel en blader er wat in. Het is een Franstalig modeblad met veel foto's en advertenties. Een ander blad is Engelstalig en gaat over games. Het ziet er erg gelikt uit.

'Alain? Alain Renard?', hoor ik opeens een stem zeggen.

Ik kijk op en zie een knappe brunette in een net grijs pak voor de balie staan.

'Ja, ik ben Alain.'

Ik sta op en geef haar een hand.

'Tess,' zegt ze. 'Welkom bij Cookie Doo.'

Meteen vallen haar mooie ogen mij op. Die stralen zelfverzekerdheid, warmte en toch ook wat ondeugends uit. Zal zij ook bij het gesprek aanwezig zijn?

‘Loop je mee? We gaan naar een verdieping boven ons.’

‘Waar de echt belangrijke mensen werken,’ lach ik.

Tess kijkt me eerst bedenkelijk aan en begint dan voorzichtig te lachen.

‘Ja, inderdaad. De echt belangrijke mensen.’

‘Ik neem aan dat jij daar ook bij hoort?’

‘Goed gedacht.’

We lopen richting de trap.

‘Jij bent van human resources?’

‘Nee, marketing en sales. Kees vroeg me of ik bij het gesprek aanwezig kon zijn omdat iemand anders was afgehaakt. Hij wil graag een second opinion voordat hij iemand aanneemt.’

‘Of afwijst.’

‘Ja, dat ook.’

‘Kun je me nog wat tips geven?’

Tess grijnst.

‘Wat tips? En jou dus een voordeel geven ten opzichte van de andere kandidaten? Dat zou niet eerlijk zijn, toch?’

‘Ik ben het waard.’

‘Echt? Hmmm... even denken. Ik werk hier zelf nog maar een jaar, maar Kees is helemaal gek van auto’s. Hij weet precies welke nieuwe modellen er wanneer op de markt verschijnen. Geef hem een nummerbord en hij weet hoe oud de auto is. Over Ferrari en Lamborghini raakt hij niet uitgepraat.’

‘Shit, ik ben bang dat ik helemaal niets van auto’s afweet.’

‘Formule 1?’

‘Dat is toch een hotelketen in Frankrijk?’

Tess schudt glimlachend haar hoofd.

‘Oei, dan ben ik bang dat je het helemaal kunt vergeten. Ik hoop dat je nog meer gesprekken hebt lopen, want dit wordt helemaal niets.’

Ik schrik even, maar zie dan het lachende gezicht van Tess. Ik herstel me meteen.

‘Dat is niet aardig, Tess. De meeste mensen zijn al nerveus als ze een sollicitatiegesprek ingaan. Jij moet hen juist op hun gemak stellen zodat ze straks het beste van zichzelf naar boven kunnen halen. We moeten kunnen pieken op het juiste moment.’

‘Ik denk niet dat jij dat nodig hebt, Alain. Aan jouw babbel zal het niet liggen.’

‘Je wenst me dan ook geen succes?’

‘Daar moet ik nog even over nadenken. Er komen de laatste tijd wel veel hot shots binnen in het bedrijf.’

‘En wat is daar mis mee?’

‘Ze proberen me allemaal te versieren.’

Ik lach.

‘Nou, ik niet hoor. Ik vind je nu al oerlelijk en bloedirritant.’

Nu is het Tess die verrast opkijkt.

Ik glimlach.

‘Aha, een grappenmaker,’ zegt ze geamuseerd.

‘Dat ben ik zeker, ja. Mister Joker.’

0

Daarna gaat het snel.

Naast auto's blijkt Kees ook fan te zijn van de horrorboeken van Stephen King en hoewel ik er maar een paar heb gelezen, weet ik er genoeg van om met hem mee te praten. We zijn het er beiden over eens dat *It* en *The Stand* tot zijn beste werk behoren. Als het gesprek daarna amper over het werk gaat maar over droomvakanties en zelfs over mensen die vogels spotten als hobby hebben, weet ik dat het goed zit. Ik vermoed dat ik bij voorbaat al was aangenomen op basis van mijn CV. Het ging er nu alleen nog om of ik als persoon in het team zou passen.

Tess, die met een grijns meeluistert, houdt zich de hele tijd stil. Pas als Kees me ter plekke aanneemt en ik terugloop met haar, begint ze weer te praten.

‘Ik wist het wel: dat was kat in het bakkie,’ zegt ze.

Ik grijns.

‘Ja, ik vond ook al dat het goed ging. Je hebt zeker stiekem een goed woordje voor me gedaan?’

‘Ik zei juist dat hij jou niet moest aannemen.’

Ik lach.

Ik mag haar humor wel.

‘We worden dus collega’s. Hoezee, de vlaggen kunnen uit.’

‘Je gaat toch niet de baas spelen over me?’

‘Hmm, ik ben wel twee jaar ouder dan jij.’

‘Aah, je hebt mijn CV ingekeken.’

‘Je moet je toch goed voorbereiden?’

‘Er stond één ding niet in.’

‘Oh ja?’

‘Dat ik op oudere vrouwen val.’

‘Ik dacht dat je me oerlelijk en bloedirritant vond?’

‘Dat is ook zo. Ik had het alleen niet over jou. Ik praatte over oudere vrouwen in het algemeen.’

Tess lacht. Het is een mooie, oprechte lach.

‘Nou, je weet waar de uitgang is, Alain. Ik zie je maandag.’

‘Ik verheug me erop.’

Pas een maand later kom ik Tess weer tegen.

Ik ben helemaal ingeburgerd bij Cookie Doo en deel een kamer met twee andere UX-designers, Alvin en Kurt. Ik heb niet veel met die jongens. Ze zijn erg in zichzelf gekeerd en beantwoorden alleen vragen als je ze rechtstreeks stelt, even wacht en dat nog een keer doet. Misschien zijn ze beiden een tikkie autistisch? Maakt niet uit. Misschien duurt contact maken gewoon tijd en wordt het later beter. In de tussentijd vermaak ik mij prima in mijn eentje.

'En dit zijn onze UX-designers, Kurt, Alvin en... sorry, hoe heet je alweer?'

Ik kijk op van mijn bureau en zie Tess binnenkomen met een ander meisje. Die is ook best knap.

'Tom,' zeg ik terwijl ik naar voren kom om kennis te maken. 'Tom Cruise.'

Het meisje lacht. Tess probeert dat juist niet te doen.

'Zijn naam is Alain,' zegt Tess. 'Alain Renard, bijgenaamd The Joker. Ik snap niet waarom we hem hebben aangenomen.'

'Dat zegt Tess nou wel,' grap ik, 'maar ik heb gehoord dat zij juist de beslissende stem op mij had uitgebracht. Nogmaals dank daarvoor. En jij bent?'

'Ik ben Suzanne,' antwoordt ze. 'Ik kom hier stage lopen.'

'Stage lopen? Wow, het is nog maar kort geleden dat ik dat ook moest doen.'

'Dan schelen we niet veel in leeftijd.'

'Onze Alain valt op oudere vrouwen,' zegt Tess. 'Je hoeft dus nergens bang voor te zijn, Suzanne.'

'Of juist wel dat hij niets probeert,' zegt Suzanne.'

'Erg grappig, Tess. Wat studeer je, Suzanne?'

'Politicologie.'

'Huh? En wat doe je dan hier?'

'Kees wil zich ook mengen op het politieke vlak,' antwoordt Tess.

'Met Suzanne erbij kunnen we misschien onze portfolio uitbreiden. Zij gaat dat onderzoeken.'

'Ik heb mij gespecialiseerd in media,' zegt Suzanne.

'Oh... interessant.'

Kurt en Simon hebben amper opgekeken toen Tess en Suzanne binnenkwamen. Och, dat is hun verlies. Ze weten niet wat ze missen.

Terwijl Suzanne de kamer bestudeert, wend ik me tot Tess.

'Ik heb je amper gezien sinds mijn sollicitatiegesprek.'

'Heb je me nu al gemist?'

Ik glimlach.

‘Misschien.’

‘Nou, ik was eigenlijk helemaal vergeten dat je ook voor Cookie Doo werkte.’

Ik grijns.

‘Tuurlijk.’

‘De waarheid is, dat ik de laatste tijd niet zo vaak op kantoor was. Kees heeft me ook geronseld voor acquisitie. Dat doe ik er ook bij.’

‘Aha.’

‘Maar ik ga zo in de pauze wel met een groepje buiten lopen. Heb je zin om mee te gaan? Of heb je plannen met Kurt en Simon?’

‘Die nemen nooit pauze.’

‘Echte diehards dus. Maar jij bent niet zo?’

‘Nee, ik wil wel even van mijn scherm af. Ik houd van mijn werk, maar ik vind mijn gezondheid ook belangrijk.’

‘Je ben zeker ook veganist?’

‘Niet echt.’

‘En je drinkt zeker ook niet?’

‘Weinig.’

Suzanne, die weer bij ons is komen staan, pakt mijn arm vast.

‘En deze jongen sport ook nog,’ zegt ze. ‘Ja, hij is goed bezig. Je gaat zeker vaak naar de sportschool?’

‘Yep.’

‘En kijk je dan ook naar jezelf in de spiegel terwijl je aan het gewichtheffen bent?’, vraagt Tess lachend. ‘Maak je ook selfies?’

‘Tuurlijk. Zoals ieder persoon ben ik ook een beetje verliefd op mezelf. Wat zong Whitney Houston toch alweer? I found the greatest love of all inside of me, ja. Ik geef haar groot gelijk. Je zou mijn huis moeten zien. Vol spiegels. Misschien moet je een keer met me meetrainen, Tess.’

‘Vind je dat ik dat nodig heb, dan?’

Ik bekijk haar nog eens goed.

‘Nee, je hebt gelijk. Je hebt een perfect figuur. Of mag ik zoiets niet zeggen?’

‘Tuurlijk wel.’

'Maar zo'n lichaam moet je wel bijhouden. Een bezoek aan de sportschool is daarom niet verkeerd. Heb je vanavond anders zin om mee te gaan? Gewoon, om het uit te proberen?'

Ik zie Tess aarzelen.

'Het verplicht je tot niets, hoor.'

'Hmm, ik denk dat dat een slecht idee is. Ik zou vanavond met mijn vriend naar de film gaan.'

'Oh.'

Het voelt alsof ik een stomp in mijn maag krijg. Tess heeft een vriend? Shit.

Eigenlijk wel logisch. Zo'n mooie en leuke meid wordt natuurlijk meteen opgemerkt door de mannen. Hoe stom kon ik zijn?

'En Olav zou het niet fijn vinden als ik met een andere man op stap ga.'

Ik weet me net op tijd te herstellen. Ik tover een glimlach op mijn gezicht en tik haar speels op haar arm.

'Snap ik helemaal. Als ik Olav was zou ik ook niet willen dat mijn vriendin met een knappe, grappige en charismatische collega op stap ging.'

Tess schudt haar hoofd.

'Kansloos,' zegt ze lachend.

'Maar valt een pauzewandeling daar ook onder?', ga ik verder.

'Anders moet ik voor vandaag afzeggen.'

'Tuurlijk niet, gek. Zien we elkaar straks om twaalf uur bij de ingang?'

'Ik wil het niet missen. Jij gaat ook mee, Suzanne?'

'Ja.'

'Wow, op stap met twee knappe collega's. Mijn dag kan niet meer stuk.'

De daarop volgende maanden groeien Tess en ik steeds dichter naar elkaar toe. We flirten vaak, maar ik respecteer het feit dat ze een relatie heeft. Tess gaat ook nooit te ver. Ze lijkt alles onder

controle te hebben, hoewel ik wel het idee heb dat ze haar vriend als onderwerp van gesprek zoveel mogelijk mijdt.

Tess en ik gaan elke keer in de pauze met een groepje naar buiten maar lopen steeds naast elkaar. Suzanne, onze stagiaire, is ook altijd in de buurt. Ik praat ook met haar, vooral op de dagen waarop Tess weer door het land moet reizen. Suzanne is ook een mooie meid. Ze is twee jaar jonger dan ik, maar neemt de wereld soms wat te serieus. Ze heeft fel blond haar, maar later zou ik leren dat dat allemaal nep is.

Was dat maar het enige dat ze voor me verborg. Dat zou me heel wat ellende hebben bespaard toen ik eenmaal een relatie met haar aanging. Ook dat ze altijd iets teveel make-up op heeft, lijkt achteraf een indicatie te zijn geweest dat ze heel wat spreekwoordelijke skeletten in de kast heeft liggen.

‘Jij vindt Tess erg leuk, hè?’, zegt ze als we weer eens aan het lopen zijn.

‘Hmm, daar heb ik nooit een geheim van gemaakt,’ antwoord ik.

‘Je gaat haar nooit krijgen, wist je dat?’

‘Niet zolang ze met die Olav omgaat. Ik ben niet iemand die relaties kapot maakt.’

‘Misschien moet je wat vaker om je heen kijken, Alain.’

‘Wat bedoel je?’

Suzanne grijnst.

‘Nou, gewoon.’

Nu snap ik wat ze bedoelt.

‘Met jou?’

‘Ja, waarom niet?’

Ik denk even na. Ja, Suzanne is ook erg leuk. Misschien moet ik me toch maar eens losmaken van Tess.

‘Weet je wat: je hebt gelijk. Misschien moeten we een keer iets samen doen.’

‘Lijkt me erg leuk. Als je me maar niet naar de sportschool meeneemt.’

Ik lach.

‘Nee, dat lijkt me een slechte plek voor een date.’

‘Kom maar met een voorstel. Het lijkt me leuk om samen iets te doen.’

‘Hoe lang ben je nog hier?’

‘Drie weken.’

‘Nou, voor die tijd verzinnen we wel iets.’

‘Daar houd ik je aan.’

Die dag wordt het een latertje.

Om een pitch aan de gemeente Rotterdam af te maken, moeten mijn baas Astrid, Tess, Suzanne en ik overwerken om alles op tijd klaar te hebben voor de volgende ochtend.

Over Astrid heb ik het nog niet gehad. Met haar leeftijd van midden vijftig is zij de oudste werknemer van Cookie Doo. Ze is gescheiden, altijd positief en wat mij betreft een schat van een vrouw. Haar grijze haar maakt haar ouder dan ze echt is en ik heb haar weleens gezegd dat ze dat zou moeten verven. Daar moet ze niets van weten. Astrid heeft altijd een luisterend oor en dan maakt het niet uit of het over het werk gaat of over privé-zaken. Het feit dat ze heel erg into heavy metal is, maakt haar ook erg leuk. Niet dat ik ook fan ben van dat soort muziek, maar het is iets dat je in eerste instantie totaal niet achter haar verwacht. Ik kom graag elke dag even bij haar om bij te babbelen. Ze kent me dan ook redelijk goed inmiddels.

Het is negen uur als we besluiten dat het goed is geweest voor de dag. De vergaderzaal waar we in zitten begint muf te ruiken en we zijn allemaal vermoeid.

‘Hier moet Kees het maar mee doen morgen,’ zegt Astrid. ‘We hebben de pitch zo goed mogelijk voorbereid. Hij redt zich wel morgen, vooral met jouw hulp, Tess.’

‘Ik hoop het,’ antwoordt ze.

‘Jullie ook bedankt, Alain en Suzanne. Fijn dat jullie wilden doorhalen vandaag.’

Tess trekt snel haar jas aan.

‘Ik moet rennen,’ zegt ze. ‘Olav wacht beneden op me. We moeten vanavond...-’

‘Hoor ik iemand mijn naam noemen?’

Een jongen met een trendy bril en haar glad naar achteren komt de ruimte binnen.

‘Olav?’

Tess loopt naar voren en geeft hem een kus.

Ik vind het moeilijk om ernaar te kijken.

‘Oh Alain, jij had mijn vriend nog niet ontmoet, hè? Dit is nou Olav.’

Ik loop naar voren, forceer een glimlach en geef hem een hand.

‘Hai, leuk je te ontmoeten,’ zeg ik.

‘Jij bent dus Alain,’ zegt hij. ‘Tess heeft het vaak over je. Soms iets te vaak vind ik. Dat is best verdacht. Als je maar weet dat ik haar vriend ben.’

Hij grijnst. Ik weet niet of hij serieus is of niet.

‘Ja... tuurlijk.’

Ook Suzanne stelt zich voor.

‘Ik ben Suzanne, de stagiaire,’ zegt ze. ‘Ik help Tess en Astrid bij dit project. Ik ben er nog voor maar drie weken hoor, dan ga ik weer naar school.’

‘Leuk.’

‘En Astrid ken je natuurlijk al,’ zegt Tess.

‘Hi Olav.’

‘Astrid.’

Olav trekt Tess naar zich toe.

‘Weet iemand hoe laat het is? Volgens mij moeten we ons haasten, Tess.’

Ik kijk op mijn mobiel maar zie dat hij helemaal leeg is.

‘Sorry, ik kan jullie niet helpen,’ zeg ik.

‘En ik moet er ook vandoor gaan,’ zegt Astrid. ‘Kunnen jullie afsluiten, Alain? Je weet je code toch nog wel?’

Ik knik.

‘Geen probleem. Suzanne en ik doen alles wel op slot. Tot morgen.’

'Tot morgen, Alain,' zeggen Tess en Astrid. 'Tot morgen, Suzanne.'
'Fijne avond.'

'En toen waren we met zijn tweetjes,' zegt Suzanne met een grijns.
'Nou, laten we hem ook maar smeren,' zeg ik. 'Het is mooi geweest.'

Ik pak mijn jas en wacht op Suzanne totdat zij ook haar spullen bij elkaar heeft.

'Kom je?'

'Oké.'

Ik sluit de etage op de vijfde af en druk mijn code in. Het alarm knippert meteen aan.

'Dat was Olav dus,' zegt Suzanne.

'Ja, Olav.'

'Je zag er niet zo blij uit.'

'Och ja, zo gaan die dingen eenmaal. Je kan niet alles hebben. Heb je op het knopje van de lift gedrukt?'

'Ja.'

'Oh, daar is hij al.'

Zwijgend stappen we in.

'Ga jij nog wat doen vanavond?', vraag ik.

'Ik weet het niet. Ik ben nog lang niet moe. En jij?'

'Och, wat Netflix kijken. Even chillen.'

'Mooi.'

Opeens staat de lift stil.

We zijn blijven steken tussen de vierde en derde etage.

'Nee, hè?', zeg ik.

'Hij zit vast,' zegt Suzanne overbodig. 'Je bent toch niet claustrofobisch?'

'Dat niet, maar leuk is anders. Druk nog eens op de begane grond knop.'

Suzanne gehoorzaamt maar er gebeurt niets.

'De alarmknop dan?'

Op het paneel is niets te zien.

‘Er is alleen een nummer dat je kunt bellen,’ zegt Suzanne.
‘Dat moet jij dan doen, want mijn mobiel is helemaal leeg.’
‘En ik ben die van mij vergeten mee te nemen vandaag.’
‘Echt?’
‘Echt waar.’
‘Shit, dan hebben we een megaprobleem.’

0

Een kwartier lang rammen we op de knoppen, maar de lift weigert in beweging te komen. Suzanne roept om hulp maar ook daar komt geen reactie op. Na een half uur geven we onze pogingen op en gaan we op de grond zitten.

‘Iemand zal ergens in een centrale heus wel zien dat deze lift is blijven steken,’ zeg ik. ‘Satellieten kunnen een mug vanuit de ruimte zien. Dit zou een eitje moeten zijn met de hedendaagse techniek.’

‘Morgenochtend waarschijnlijk,’ lacht Suzanne. ‘Als de mensen weer dit gebouw ingaan.’

‘Laten we het niet hopen.’

Een tijdje zeggen we niets. Het is Suzanne die de stilte doorbreekt.

‘Ik heb hier weleens over gedroomd,’ zegt ze.

‘Huh?’

‘Vast zitten. In een lift.’

‘Oh ja? Wat gebeurt er dan?’

‘Ik ben hier met twee anderen, een man en een vrouw. Beiden hebben ze geen gezicht.’

‘Ja, dat gebeurt vaak met dromen.’

‘Ik weet dat ik ze al een tijdje ken, maar ik weet niet precies wie ze zijn.’

‘Oké, en wat gebeurt er dan?’

'Nou, de vrouw lost zomaar op. Poef! Plotseling verdwenen... als een fee in een Disney-film. De man en ik blijven over.'

'Gezellig. En dan?'

'En dan trek ik mijn kleren uit.'

'Omdat het warm is?'

'Nee, omdat ik zin heb om hem te neuken.'

Ik slik even.

'Oké...?'

'Schokt je dat?'

Ik herstel mijzelf en haal mijn schouders op.

'Och, iedereen heeft seksuele fantasieën, toch?'

'Maar niet iedereen heeft de kans om ze waar te maken...'

Verrast kijk ik op als Suzanne opstaat.

Met een grijns doet ze eerst haar jas uit. Die gooit ze op de grond.

'Uhm... wat doe je?'

'Niets, ik vind het alleen erg warm worden hier.'

Mij strak aankijkend, gaat ook haar blouse uit. Ze staat nu in haar bh voor me.

Ze schopt haar schoenen uit en opent haar riem.

'Jezus, Suzanne,' mompel ik.

'Weet je waarom Tess en Olav zo snel weg moesten? Ik denk dat donderdag hun vaste neukavond is. Zulke stellen zijn zo druk dat ze het echt moeten plannen. Kun jij je dat voorstellen? Tess die Olavs pik in haar mond doet en hem pijpt? Olav die haar van achteren neemt en net zo hard ramt dat hij zijn sperma enkele centimeters de lucht in spuit als hij klaarkomt?'

Met een glimlach gaat nu haar broek naar beneden. Suzanne staat nu alleen in lingerie voor mij.

Haar bijna naakte lichaam en de gedachte dat Tess iemands pik in haar mond heeft, al is het niet de mijne, zorgen ervoor dat mijn lul stijf wordt.

Als Suzanne haar bh uitdoet, staat hij helemaal rechtop.

'Waar wacht je op, Alain? We zijn beiden single en kunnen best wel een verzetje gebruiken. Ik weet dat je liever Tess voor je had

zien staan, maar zij is er niet. Ik ben er wel. En ik heb zo'n zin om je helemaal leeg te zuigen als je dat wilt. Op school sta ik erom bekend dat ik een ster in fellatio ben.'

Ik grijns.

'Hoeveel mannen kunnen dat beamen?'

'Heel veel. Ze vallen allemaal met bosjes voor me. Sommige leraren trouwens ook, maar dat is een ander verhaal.'

Suzanne gaat nu op haar hurken voor me zitten.

'Nou, kom op met die pik,' zegt ze.

Ze wrijft over de rits van mijn broek en merkt meteen dat er een bobbel inzit.

'Je lul verraadt je, Alain. Ik weet dat je me ook wil neuken.'

Triomfantelijk ritst ze mijn broek open en haalt mijn stijve pik eruit.

'Aaah, daar is hij. In volle glorie. En hij is nog veel groter dan ik dacht. Mooi.'

Meteen neemt ze hem in haar mond en begint ze me te pijpen.

Ik zucht.

'Oeh...'

Ik sluit mijn ogen.

Wow, dit is een verrassing.

Suzanne houdt even op en zegt: 'Als je maar niet in mijn mond klaarkomt.'

'Nee, nee, natuurlijk niet,' antwoord ik.

Enthousiast gaat ze verder met zuigen.

Na een tijdje stopt ze en staat ze op.

'Nu mag jij,' zegt ze.

Ze doet haar slipje uit en gaat op me zitten. Mijn lul dirigeert ze rechtstreeks in haar vagina. Die is al kletsnat. Ze sluit haar ogen als mijn pik er helemaal ingaat.

'Oeh... zo, ja,' zucht ze.

Dan gaat haar lichaam op en neer. Ze kronkelt als het ware over mijn pik.

'Oooohhh....', kreunt ze.

Ik kus haar borsten en neem een tepel in mijn mond.

'Oooh ja...'

Steeds sneller beweegt ze over mijn lul. Ze leunt soms achterover om mijn pik nog meer ruimte te geven.

'Jaaaaa!'

'Hallo, is daar iemand?', horen we opeens een stem.

Suzanne kijkt me lachend aan.

'Oei, we zijn gesnapt.'

'We zitten hier!', roep ik.

'Met zijn hoevelen zijn jullie?'

'Met zijn tweeën,' roept Suzanne.

'Oké, ik ga wat belletjes plegen. Houd vol!'

'Doe maar rustig aan!', zegt Suzanne. 'We zijn hier nog wel even bezig!'

Ze geeft me een zoen op de mond.

'Ik ben bang dat we dit snel moeten afmaken,' zegt ze.

'Dat denk ik ook.'

'Neem me van achter,' zegt ze.

'Oké.'

Ik ga staan en Suzanne houdt een reling aan een zijkant van de lift vast. Dan buigt ze zich voorover.

'U kunt uw gang gaan, meneer Renard,' grijnst ze.

Ik steek mijn lul in haar vagina en zet meteen de vaart erin.

Plep! Plep! Plep!

Het geluid van lichaam tegen lichaam klinkt hol in deze ruimte.

Plep! Plep! Plep!

'Jaaa...', zucht Suzanne. 'Sneller.'

Plep! Plep! Plep!

'Oohw...'

Plep! Plep! Plep!

'Nog sneller.'

Ik verhoog mijn snelheid en probeer tegelijkertijd nog dieper te stoten.

'Oh ja... Oh ja... Oh jaaaaa!'

Suzanne begint hard te jammeren. Ik kan me niet voorstellen dat onze redder ons nu niet hoort.

Plep! Plep! Plep!

'Oooohw!'

Plep! Plep! Plep!

Ik houd Suzanne bij haar borsten vast.

Plep! Plep! Plep!

'Oooohw!'

Onze bewegingen worden steeds wilder.

Opeens houd ik het niet meer en spuit al mijn vocht in Suzannes doos.

'Huuuh...', zucht ik.

Mijn bewegingen vertragen maar ik houd mijn pik in Suzannes kut.

'Ooh...'

Suzanne draait zich om en kijkt me glimlachend aan als ik helemaal tot stilstand ben gekomen.

'Nooit geweten dat overwerk zo leuk is,' zegt ze.

Tevreden geeft ze me nog een kus.

'Was het goed?', vraagt ze.

'Het was uitstekend.'

'Mooi.'

Met een papieren zakdoekje veegt Suzanne het sperma weg dat uit haar vagina druppelt.

'Dit was mijn eerste keer in een lift,' zegt ze.

'Van mij ook.'

'We moeten dit snel nog een keer doen.'

Ik lach.

'Bedoel je in een lift of...'

'Gewoon... neuken.'

Ik knik.

'Dat lijkt me geen gek idee.'

Net als we weer zijn aangekleed, komt er weer beweging in de lift. 'Wat een timing,' lach ik.

Gespannen wachten we tot we de begane grond hebben bereikt. Als de deuren weer opengaan, kijken we recht in het gezicht van de nachtwaker en iemand van de liftservice.

'Alles goed met jullie?', vraagt de nachtwaker met een schuldig gezicht. 'Ik was bezig met mijn ronde en had pas laat in de gaten dat de lift vastzat.'

'Geen probleem,' zegt Suzanne. 'We hebben ons wel vermaakt.'

'Nogmaals mijn excuses.'

'Dat is oké,' zeg ik. 'Het enige dat ik nog wil is naar huis gaan. Het was een lange dag.'

'Dat kan ik me voorstellen. Fijne avond nog jullie twee.'

'Ja, jullie ook.'

0

Over Suzanne wil ik het verder eigenlijk niet meer hebben.

We hebben iets meer dan een jaar samengewoond maar of er sprake was van echte liefde: ik weet het niet.

Suzanne wist dat ze eigenlijk tweede keuze was, maar toch bleven we elkaar zien en kregen we een relatie. Toen ze drie maanden later woonruimte zocht, heb ik haar gevraagd bij me in te trekken. Waarschijnlijk deed ik dat uit medelijden en voornamelijk om Tess te vergeten.

Was ik ooit op haar verliefd? Misschien niet. We hebben heel even een gezellige tijd gehad. We zijn samen naar Brussel geweest en hebben in een hotel daar het behang van de muren geneukt. Dat bleek achteraf wel het hoogtepunt te zijn van ons samenzijn. Seks hadden we daarna zelden want ze was veel te druk bezig met haar studie. Uiteindelijk ging ze vreemd met haar 42-jarige getrouwde professor Edward Hofman die haar hielp bij haar eindscriptie. Ik

had al een vermoeden toen ik een keer vroeger dan normaal op een avond thuiskwam en hij bij ons was om zogenaamd aan de scriptie te werken. Suzanne was altijd vol lof over hem en zijn familie. Ze wist ook best veel van zijn privéleven. Ze appte 's avonds opeens veel meer en ze verborg haar mobiel altijd voor mij zodat ik nooit per ongeluk een bericht van haar zag. Langzaam begon ik haar te wantrouwen.

Om zeker te weten dat Suzanne niet buiten de spreekwoordelijke pot pieste, greep ik mijn kans toen ik een weekend met mijn vrienden naar Antwerpen zou gaan. Ik installeerde een kleine camera in onze slaapkamer om tijdens mijn afwezigheid alles te filmen en ik ontdekte op die manier Suzannes affaire. De video die ik had gemaakt schokte me wel. Ze liet Ed zelfs in haar mond klaarkomen; iets dat ik nooit heb mogen doen. Na het bedrog heb ik alle spullen van Suzanne in de gang gegooid en haar sleutel stiekem afgepakt. Daarna ben ik naar de bioscoop gegaan. Toen ze ontdekte dat ik het wist en ze niet eens het huis meer binnen kon, schold ze me uit voor verrotte vis en beloofde mij dat ze mijn leven helemaal kapot zou maken. Daarop suggereerde ik dat de video-opnamen misschien naar haar moeder zou sturen. Daar had ze niet op terug. Niet dat ik dat zou doen, maar toch.

Ik heb wel de vrouw van meneer Ed enkele stills van de video gestuurd. Als hij mijn relatie kapot maakte, kon ik hetzelfde met die van hem doen. In de foto's heb ik wel het hoofd van Suzanne geblurred. Misschien had ik toch nog een zwak voor haar. Na onze breuk heb ik haar nooit meer gezien.

0

Ongeveer vier jaar later werk ik nog steeds bij Cookie Doo. Na een wederom mislukte relatie met de mooie, maar duivelse half-Surinaamse Asha, die me in mijn ziel heeft geraakt met haar

smerige acties, ben ik weer 100% single. Helaas is Tess nog steeds bij haar vriend Olav, maar dat heb ik inmiddels geaccepteerd en losgelaten. Tess en ik hebben één keer het bed gedeeld toen we met een andere collega de Duitse boekenbeurs Buchmesse bezochten. Tess wilde één keer ontdekken hoe het zou zijn om met mij seks te hebben. Dat werd een erg wilde nacht. De ochtend erop, vlak voordat we terug zouden gaan naar Nederland, hebben we het nog dunnetjes overgedaan. Daarna heeft Tess ook voor zichzelf het hoofdstuk 'Alain' afgesloten. Zij zou bij Olav blijven en tussen ons zou er niets meer gebeuren.

Ik heb daar wel bewondering voor. Als Tess van iemand houdt, blijft ze hem trouw, hoe rottig dat ook voor mij is. Ik denk dat we daarom daarna nog een goede verstandshouding hadden. We blijven met elkaar flirten, maar we weten ook waar de grenzen liggen. Het respect is gebleven.

'En? Heb je nog plannen voor het weekend?'

Tess is mijn kantoor binnengelopen en ik kijk verrast op.

'Hé, ik dacht dat jij in Parijs zat,' antwoord ik.

Tess gaat met een grijns zitten.

'Ik kom net terug van Schiphol. Ik moest wat afgeven aan Kees.'

'Geen last van jetlag?'

'Grappenmaker.'

Tess draait verveeld rond in de stoel waar ze inzit en kijkt naar het plafond.

'Je hebt het zeker druk,' merk ik op.

'Ik ben officieel al vrij, meneer Renard. Ik mag dus doen wat ik wil.'

'Aha. Fijn dat je liever bij mij op kantoor zit dan dat je naar huis gaat.'

Tess kijkt goedkeurend om zich heen.

'Dit is echt een mooier kantoor dan je vorige. Veel groter ook.'

'Ja, mijn eerste was net een bezemkast, maar ik kon wel zeggen dat ik een eigen kantoor had. Ik hoefde hem niet te delen met twee

in zichzelf gekeerde collega's waar nooit iets uitkwam. Ik heb daarna het geluk gehad dat Price wegging. Ik denk dat ik nu een belangrijk persoon ben binnen het bedrijf.'

'Ja, je maakt er dan wel een grap over, maar je hebt het gewoon verdiend. Price was trouwens een eikel.'

Ik lach.

'Ja, ik mocht hem eigenlijk ook niet.'

'Hij probeerde altijd mijn borsten aan te raken als we elkaar passeerden.'

'En daarom is hij ontslagen?'

Tess lacht.

'Misschien.'

'Hmm, herinner me er dan aan dat ik nooit je borsten aanraak op het werk.'

'Als je dat maar weet.'

'Maar waarom ben je dan niet naar huis? Ik had het wel geweten. Met dit lekkere weer had ik lekker in de tuin een boekje gaan lezen.'

'We hebben geen tuin.'

'Het balkon dan?'

Tess zucht.

'We gaan dit weekend naar een boerderij in het noorden.'

'Een weekendje weg met mijn grote vriend Olav. Dat klinkt aanlokkelijk. Had ik ook graag willen doen.'

'Zijn ouders hebben een boerderij gehuurd en alle kinderen en kleinkinderen uitgenodigd. Dat wordt een drukke boel.'

'Hoeveel broers en zusters heeft Olav wel niet?'

'Een jongere zus, Lee, en een oudere zus, Nadia. En er zijn in totaal drie kleinkinderen van vijf tot tien jaar oud. En krijsen dat ze kunnen.'

'Oef, ik word al moe bij de gedachte. Weet je wat? Ik zal aan je denken als ik thuis rustig een goed boek aan het lezen ben met een glaasje wijn erbij, oké?'

'Eikel.'

'Eigen schuld. Als je voor mij had gekozen, had je nu een rustig weekend gehad.'

'Ja ja, ik snap het wel.'

Ik lach.

Tess weet het: Olav en ik mogen elkaar gewoon niet. Ik mag hem niet omdat hij de vriend is van de vrouw met wie ik graag iets zou willen hebben en hij haat mij omdat hij weet dat Tess en ik het erg goed met elkaar kunnen vinden. We zijn zelfs een keer tijdens een kerstfeest op de zaak met elkaar op de vuist gegaan. Gelukkig weet hij niet dat Tess en ik ooit samen het bed met elkaar hebben gedeeld. Dan had hij me allang opgezocht.

'Maar even serieus,' zeg ik. 'Het zal heus wel meevallen. Just go with the flow. En aan alles komt een keer een einde, toch? Ook aan een vreselijk familieweekend.'

Tess staat op.

'Daar heb je gelijk in. Maandag krijg je een uitgebreid verslag... als ik het weekend tenminste heb overleefd.'

'Ik kijk ernaar uit. Have fun!'

Die avond kom ik thuis en heb ik zin in een avondje helemaal niets doen. Ik geniet van het feit dat ik alleen ben en met niemand rekening hoeft te houden. Wel heb ik opeens trek gekregen in de kip van Chicken Chiquita, een klein restaurant op ongeveer tien minuten fietsen van mijn huis. KFC heeft lekkere buckets vol kip, maar die van Chiquita zijn gewoon hemels. Jammer dat ze niet bezorgen.

Snel overleg ik met mezelf. Het is mooi weer buiten en als ik er gewoon naartoe ga, scheelt me dat weer in afwas. Bovendien is het vrijdagavond: ik heb een hele week hard gewerkt dus ik mag mezelf best wel trakteren.

Ik pak de fiets en met muziek op rijd ik richting het voormalige Sint Antonius Ziekenhuis aan de Prins Hendrikkade. Ik heb inmiddels flinke trek gekregen, dus ik trap stevig door. De

gedachte aan de sappige kipkluifjes doen me al watertanden. Lekkere Pepsi Max erbij en het weekend kan niet beter beginnen. Bij de Keizerslaan gaat het echter mis. Ik negeer een rood stoplicht omdat er toch geen verkeer aankomt maar had niet in de gaten dat een politieagent aan de andere kant van de straat stond.

Verdomme.

‘Stopt u maar, meneer,’ zegt hij.

Het is een forse man van bijna twee meter. Het feit dat hij een zonnebril draagt en ik hem dus niet kan lezen, maakt dat hij nog intimiderender overkomt.

Ik stap af van mijn fiets.

‘Wat is het probleem, agent?’, vraag ik schaapachtig.

‘U bent staande gehouden. Ik zag namelijk dat u door rood reed.

Daar staat een boete op.’

Natuurlijk ontken ik alles.

‘Door rood? Volgens mij vergist u zich, agent.’

‘Ik weet wat ik zag. De boete is 110 euro. Ik zal een bekeuring voor u uitschrijven.’

Hij haalt een boekje uit zijn zak.

Ik kijk naar links en zie dat er minimaal drie fietsers zijn die na mij ook door rood rijden. En dat terwijl er wel verkeer is.

‘En die mensen daar dan?’, vraag ik. ‘Krijgen die geen boete?’

Hij doet net alsof hij mijn laatste opmerking niet heeft gehoord.

‘Als u wilt kunt u bezwaar maken, meneer. Mag ik uw legitimatie zien?’

Shit, die heb ik toevallig niet bij me.

‘Uhm, sorry agent. Ik heb een rijbewijs, maar die zit nog in mijn andere jas.’

De man kijkt niet op maar blijft doorschrijven.

‘Door rood rijden en geen legitimatie bij zich hebbend... Dat is nog eens 90 euro erbij.

Nu rijden er vijf fietsers door rood.

‘Verdomme, agent,’ zeg ik. ‘Sinds wij hier staan zijn er al acht andere fietsers door rood gereden – en dat terwijl er wél verkeer

was. Toen ik dat deed was de straat helemaal leeg en leverde mijn actie geen gevaar op.'

Nu kijkt hij wel op.

'Aha, een bijdehandje. Hoorde ik nu dat u tegen mij vloekte? Een belediging van een agent mag niet van de wet.'

'Ik vloekte helemaal niet. Ik zei alleen verdomme – en dat was tegen mezelf.'

'Daar gaat u weer. Dat is een belediging van een ambtenaar in functie. Dat mag niet.'

Nu word ik echt boos.

'En het beledigen van een burger mag wel? U kiest mij uit om een boete te geven voor 200 euro en laat acht... nee, inmiddels twaalf mensen wel gewoon gaan? Wat is dat voor stupide actie?'

'Noemt u mij stupide? Sorry, dat is nog eens 500 euro.'

'Wat?'

Ik ontplof bijna.

'Bent u serieus of staat hier ergens verdekt een camera opgesteld? Kom ik in zo'n show op tv? Want als dat zo is, kan ik er niet om lachen.'

Opeens hoor ik een andere stem.

'Rustig, rustig, Theo. Neem even diep adem.'

Er is een andere agent bijgekomen. Het is een jonge vrouw van begin twintig. Ze heeft een guitig gezicht en grijnst haar collega vriendelijk toe. Ze legt haar hand op zijn schouder en fluistert iets in zijn oor. Ik kan net horen wat ze zegt.

'Theo, ik weet dat je een slechte dag achter de rug hebt. Maar je hoeft je niet af te reageren op een burger die hier helemaal niets mee te maken heeft. Deze jongen is niet de persoon waar je vrouw mee vreemd ging. Kap er dus mee.'

'Dat heeft er helemaal niets mee te maken,' bromt de agent, die blijkbaar Theo heet. 'Deze man reed door rood en bracht zo het verkeer in gevaar. Er hadden ongelukken kunnen gebeuren.'

‘Dat is nonsens en je weet het. Toen hij door rood reed, was er helemaal geen verkeer. Wat de fietsers doen die nú door rood rijden, is wel gevaarlijk. Daar zou je wat aan moeten doen.’

De agente kijkt me aan. Ze is eigenlijk te knap om bij de politie te werken. Gelukkig hoeft ze geen pet op of zo. Zo kan ik haar lange donkere haar mooi bewonderen dat ze voor haar werk in een staart heeft gebonden.

‘Kom op, Theo. Onze dienst zit er zo op en het is vrijdagavond. Laten we het weekend positief beginnen, oké?’

De agent stopt zijn boekje weer in zijn zak.

‘Oké,’ hoor ik hem zachtjes zeggen.

‘Rijd maar door,’ zegt de agente tegen me. ‘Alvast een fijn weekend.’

Ik ben helemaal verbaasd.

‘Echt?’

‘De volgende keer kom je er niet zo makkelijk vanaf,’ zegt de agent om zijn gezicht te redden. ‘En zorg dat de lichten op je fiets het allemaal doen. Daar letten we extra op tegenwoordig.’

‘Geen probleem, agent,’ zeg ik.

En meteen smeer ik hem van de plek des onheils. Wow, ik had bijna een boete gehad van... 700 euro! En dat puur omdat een agent een slechte dag had? Ongelooflijk.

Ik kijk nog even naar achteren als ik wegrijd.

De politieagente die me redde, heft haar hand nog op om mij te groeten.

Ik hoop niet dat ik voorlopig al mijn geluk heb verspeeld hiermee.

0

De kipkluijjes en chicken wings van Chiquita smaken uitstekend. Chicken Chiquita is niet een groot restaurant, want ze verdienen het meeste geld via take aways. Ik heb daarom wederom geluk

gehad dat ik een tafel voor één persoon kan bemachtigen. Alle andere tafels zijn bezet.

Het meisje dat me bedient, ken ik inmiddels van naam.

‘Dat was weer heerlijk, Sofie,’ zeg ik.

‘Dank je. Wil je nog wat anders?’

‘Nee, het is prima zo. Ik loop wel even met je mee om te betalen.’

‘Prima.’

Bij de kassa geef ik Sofie een stevige tip en loop tevreden weg.

Het is een mooie lenteavond en ik verheug me op de zomer. Ik stap op mijn fiets en rijd richting huis.

Wat nu, vraag ik me af. Film kijken? Wat lezen? Toch nog naar een vriend gaan als die toevallig thuis zijn? Ik herinner me dat er in Brussel een tentoonstelling is over de Amerikaanse kunstenaar Basquiat. Ik zou dit weekend zelfs naar België kunnen gaan. Sterker nog: ik zou zo al de trein kunnen pakken. Wat een vrijheid. Als ik bij de Stoelstraat voor een stoplicht wacht en toevallig naar rechts kijk, zie ik door het raam van een café een meisje aan de bar zitten. Het café heet Quartier Qafka. Net als ik me probeer te herinneren waar ik haar van ken, plopt meteen het antwoord in mijn hoofd. Dat is de jonge agente die me net een uur geleden redde van die boete van 700 euro. Zit ze daar nu helemaal alleen? Haar dienst zit er blijkbaar op. Ze heeft haar normale kleren weer aan.

Ik bedenk me dat ik haar op zijn minst een drankje kan aanbieden. Daarom stap ik van mijn fiets en parkeer hem in het rek. Met een grijns loop ik het café in.

‘Geef me nog maar een rood wijntje,’ hoor ik haar tegen de barman zeggen. ‘Per slot van rekening is het weekend.’

‘Zet die maar op mijn rekening,’ roep ik erachteraan.

Het meisje kijkt verrast op als ik naast haar aan de bar ga zitten.

‘Hai,’ zeg ik. ‘Herinner je me nog?’

Ze glimlacht.

‘Ik heb je net gered van een boete van 200 euro.’

‘Sterker nog: je collega wilde een bekeuring uitschrijven van 700 euro omdat ik hem ook had beledigd. Totale waanzin.’

‘Je moet het hem maar vergeven. Hij had een slechte dag achter de rug.’

‘Ja, iets met zijn vrouw die vreemd was gegaan?’

‘Dat heb je gehoord?’

Ik knik.

‘En daar moest ik voor boeten?’

‘Ja, je mag blij zijn dat ik ingreep.’

‘En dat ben ik nog steeds.’

‘En wat wil jij hebben?’, vraagt de barman.

‘Doe maar een appelsap,’ antwoord ik.

‘Komt eraan.’

Ik kijk het meisje nog eens goed aan. Ze heeft inderdaad een mooi gezicht en ze kan leuk ondeugend glimlachen. Dat mag ik wel.

‘Je hebt mijn collega trouwens net gemist,’ zegt ze.

‘Dat is maar goed ook. Dan had ik waarschijnlijk nog een boete gehad omdat ik nu met jou aan het praten ben.’

Ze lacht.

‘Ik ben Alain,’ zeg ik.

‘Liza,’ antwoordt ze. ‘Liza met een Z. Officieel heet ik trouwens Liesl.’

‘Van The Sound of Music?’, vraag ik.

Liza lacht verrast.

‘Ja, grappig dat je dat weet.’

‘Och, ik zie er natuurlijk mega-alfa uit, maar in werkelijkheid ben ik een...-’

‘...softie?’

Ik lach.

‘Inderdaad, een softie. Op sommige dagen draag ik zelfs de hele dag vrouwenkleren.’

Liza grijnst.

‘Dit is gelukkig niet zo’n dag.’

‘Nee, overmorgen is het weer zo ver. Ik verheug me er al op.’

Ze grinnikt.

Onze drankjes worden voor ons op de bar gelegd en Liza nipt aan haar wijn.

‘Opmerkelijk dat je me herkent zonder mijn uniform,’ zegt ze. ‘Zag je me soms door het raam of zo?’

‘Ik herkende je ook helemaal niet,’ grap ik. ‘Ik kwam toevallig deze bar in en herkende je aan de bevelende toon die je had toen je dat wijntje bestelde.’

Liza is even verward maar lacht als ze mijn gezicht ziet.

‘Bevelende toontje, hè? Nou, als je dat al intimiderend vond...’

‘Ik werd er helemaal bang van. Geen wonder dat je grote vriend Theo je meteen gehoorzaamde.’

‘Theo is een goede vent. Hij had zijn dag alleen niet.’

‘En jij? Heb jij je dag wel?’

‘Misschien,’ grijnst ze. ‘Dat hangt ervan af hoe je mij terugbetaalt voor mijn reddingsactie. 700 Euro is een boel geld om aan de overheid te moeten betalen. Dat heb ik je toch mooi bespaard.’

‘Je bedoelt dat een wijntje voor je betalen niet genoeg is?’

‘Precies.’

Ik kijk in Liza’s ogen. Ja, dit is een wilde, klaar voor avontuur.

‘Dus... hoe ga je me blij maken, Alain?’

Ik denk even na.

‘Ik... ik zou je nog een drankje kunnen aanbieden.’

‘Dat moet je sowieso doen, maar dat is lang niet genoeg.’

‘Oké... ik zou je een schoudermassage kunnen geven. Woon je hier dichtbij?’

‘Twee straten verderop. Maar... een schoudermassage is ook niet genoeg, ben ik bang.’

‘Oké, ik gooi er een voetmassage bij. Daar ben ik erg goed in, trouwens.’

Liza schudt haar hoofd.

‘Doe eens beter je best, Alain.’

Ik knik.

‘Tsja... Dan blijft er nog maar één ding over.’

Liza gaat rechtop zitten en kijkt me diep in mijn ogen.

‘Vertel.’

‘Ik denk dat de enige manier om jou helemaal terug te kunnen betalen...’

‘Ja?’

Ik pauzeer even en pak Liza’s hand vast.

‘Is om jou helemaal scheel te neuken.’

Liza verrekt geen spier en kijkt me zwijgend aan.

‘Jij wil me scheel neuken?’, zegt ze dan met een grijns.

Ik ben verbaasd dat ze zo laconiek reageert. Nee, ik moet er nog wat grappigs bij doen.

‘Tenminste... als ik daarna in je klerenkast mag kijken en wat mag uitzoeken.’

Liza barst in lachen uit.

‘Nee, dat mag niet.’

‘Jammer.’

‘Maar ben je zo goed dan?’

‘In bed? Tuurlijk.’

‘En hoezo dan?’

‘Nou, normaal ontvang ik als gigolo natuurlijk het dubbele voor een neukpartij. Maar voor jou doe ik het dus eigenlijk voor de helft van de prijs. Hierna ben jij me eigenlijk iets schuldig.’

Liza lacht.

Ze knijpt nu in mijn hand en leunt zich voorover om iets in mijn oor te fluisteren.

‘En... moet ik daarvoor mijn politie-uniform weer aantrekken? Word je daar opgewonden van?’

‘Alleen als ik hem van je lijf mag scheuren. Maar dat zou je baas niet fijn vinden, denk ik.’

Ik buig me voorover en geef Liza een kus op haar lippen.

Als ik voel hoe ze haar tong in mijn mond steekt, weet ik dat ik goed zit. Na onze kus trekt ze zich langzaam terug. Ze heeft haar ogen gesloten.

‘Ik reken wel af,’ zegt ze.

'Oké, let's go.'

0

Liza blijkt inderdaad dichtbij te wonen.

Het kost ons maar vijf minuten om naar de Hendrick Halslaan te komen, een straat met allemaal oude rijtjeshuizen. Ze deelt daar een benedenwoning met een vriendin, Susi, een danslerares. De weg ernaartoe wordt bemoeilijkt door het feit dat we al niet van elkaar kunnen afblijven. We kussen elkaar wild en ik moet oppassen dat ik mijn fiets niet per ongeluk tegen een auto aanbots. Als we haar woning bereiken en ze de deur dichtsmijt, gaat ze meteen op haar knieën en frunnikt ze aan mijn rits. Ik voel haar zwaar hijgen.

Ze floept mijn stijve lul uit mijn broek en doet hem meteen in haar mond.

'Hmmm...'

Ik zucht.

Wow, dit moet toch het fijnste gevoel in de wereld zijn.

Terwijl Liza me pijpt, doe ik mijn jas en T-shirt uit. Liza wrijft over mijn zij en over mijn borst.

'Hmmm...'

Dan staat ze op en kust me. Ik proef de zoutige smaak van mijn eigen pik maar dat maakt me niets uit.

Snel trek ik Liza's kleren uit. Ze doet haar armen omhoog zodat ik makkelijk haar bovenkleding kan verwijderen en ze doet zelf haar schoenen, broek en slip uit. Ook mijn eigen broek en boxer liggen in een mum van tijd op de vloer.

Ik til Liza op en zij doet haar benen om mijn middel.

'De slaapkamer?', hijg ik.

'Graag.'

Ik til haar door de woonkamer naar de eerste slaapkamer. Met een grote grijns laat ik haar op het bed ploffen.

‘Oké, cowboy,’ zegt ze, ‘laat maar eens zien wat je kan.’

Ik stop mijn pik in haar vagina en begin meteen met stoten. Liza doet haar ogen dicht en tovert een gelukzalige lach op haar gezicht.

‘Oh ja!’, roept ze.

Plep! Plep! Plep!

Ik kijk haar diep in de ogen en probeer mijn lul zo diep mogelijk in te brengen.

Plep! Plep! Plep!

‘Ooohw!’, kreunt ze.

Plep! Plep! Plep!

‘Ooohw!’

Een minuut houd ik dit tempo aan, maar heb dan genoeg tegenwoordigheid van geest om wat gas terug te nemen. Als ik snel klaar kom, zou dat zonde zijn.

Ik ga op mijn knieën op de grond zitten en breng mijn gezicht naar haar vagina.

‘Jaaa...’, zucht ze. ‘Lik me. Lik me.’

Ik steek mijn tong in haar doos en lik eerst haar buitenste schaamlippen voordat ik haar clitoris een beurt geef.

‘Ooohw... ooohw...’

Ik sluit mijn ogen en lik verder. Ik weet uit ervaring dat vrouwen hier helemaal wild van worden.

‘Jaaa... jaaa.’

Liza’s lichaam schokt. Zal dit haar eerste orgasme zijn?

‘Ooohw...’

Ze drukt zichzelf langzaam op en duwt mijn hoofd weg.

‘Mijn beurt,’ zegt ze.

Gehoorzaam ga ik op mijn rug liggen en zie hoe Liza mijn pik weer in haar mond stopt.

Ja, lik mijn eikel maar. Beschouw het als een lekker ijsje op een warme zomerdag.

'Hmmm...'

'Nou, dat gaat wel lekker, hè?', hoor ik opeens een stem zeggen. Verrast kijk ik naar links en zie daar in een hoek een ander meisje op een stoel zitten. Ze heeft een boek in haar hand en grijnst ons toe.

Ook Liza kijkt op.

'Susi?', zegt ze. 'Ik dacht dat je weg was, vanavond.'

Langzaam blijft ze mijn stijve lul strelen. Liza wil blijkbaar zeker weten dat hij rechtop blijft staan.

'Oh, mijn date belde op het laatste moment af. Ik dacht: nou, dan ga ik lekker thuis een boek lezen en wachten tot Liza thuiskomt. Dan kunnen we gaan Netflixen. Maar jij had blijkbaar plannen om daar 'Chill' eraan toe te voegen.'

Susi lacht.

'Alain en ik kwamen elkaar toevallig tegen en van het een kwam het ander.'

'En jullie waren blijkbaar zo geil dat je niet in de gaten had dat je de verkeerde slaapkamer was ingegaan?'

'Alain pakte de eerste kamer die hij tegenkwam,' lacht Liza.

'Mijn fout,' zeg ik.

'Maar wil jij misschien ook even?', vraagt Liza. 'Zijn pik is verrukkelijk.'

Om haar vraag kracht bij te zetten, stopt Liza mijn lul weer in haar mond en kijkt ze Susi uitdagend aan.

Ik bekijk Susi eens goed.

Ze is minstens zo knap als Liza, maar op een andere manier. Ze heeft een Slavisch gezicht, kort bruin haar en groene ogen. Haar trekken zijn wat harder, maar ook zij heeft iets spontaans over zich.

'Laten we eens kijken,' zegt ze als ze naast Liza op haar knieën gaat zitten.

Liza stopt met pijpen en biedt mijn pik aan Susi aan.

Zij komt voorzichtig dichterbij, kijkt me even lachend aan en likt dan aan mijn eikel.

‘Hmm, niet gek,’ zegt ze.

Nu neemt ze mijn pik in haar mond en begint me in een snel tempo te pijpen. Haar ogen zijn dicht.

Wow.

Maar na een paar seconden houdt ze ermee op.

‘Goedgekeurd,’ zegt ze lachend tegen Liza.

‘Vond ik ook.’

‘Maar het is jouw date, dus ik denk dat ik in de woonkamer wat tv ga kijken. Dan hebben jullie wat privacy. Mocht je hulp nodig hebben, geef je maar een gil.’

‘Zal ik doen,’ grijnst Liza.

Daarna neemt ze mijn lul weer in haar mond.

Susi geeft me een knipoog en verlaat dan de slaapkamer. Dat is best jammer, want ik had best wel zin in een triootje.

‘Mooi, dan ben je dus helemaal van mij,’ zegt Liza. ‘Of had je liever Susi gehad?’

‘Jij bent alles dat ik nodig heb,’ antwoord ik tactisch.

‘Dat wil ik graag horen. Leun maar weer achterover, want ik ga je helemaal leeg zuigen.’

We doen standje 69, op zijn hondjes, Liza bovenop en we eindigen klassiek met de missionaris.

Als ik klaarkom, lijkt er geen einde aan mijn ejaculatie te komen. Ik had dan ook al een paar weken geen seks gehad.

‘Oohw, dat was heerlijk,’ zucht Liza als ik van haar afrol. ‘Ik was daar echt aan toe.’

‘Ik ook. Wow.’

‘Susi weet niet wat ze mist.’

‘Had jij me dan met haar willen delen dan?’

‘Nee, tuurlijk niet.’

We kruipen onder de lakens en ik neem Liza in mijn armen.

‘Hmm, wat zouden we zonder seks moeten?’, vraagt ze.

'Het lekkerste dat er bestaat,' ben ik het met haar eens. 'Hoewel, een broodje kroket met mosterd is ook lekker op zijn tijd.'

'Maar niet te vergelijken met een vrouw die je pijpt, toch?'

'Inderdaad.'

We zwijgen even en ik merk dat Liza met haar gedachten ergens anders is.

'Waar denk je aan?', vraag ik.

'Och, het is niets.'

'Kom op, vertel maar. Misschien kan ik je helpen?'

Ze draait zich naar me toe.

'Oké, het zit zo. Ik heb dit weekend een familiefeest. Sterker nog: het duurt tot en met zondag: het is een heel weekend. Mijn ouders hebben een boerderij gehuurd en...-'

'Jij ook al?', onderbreek ik haar. 'Een collega van het werk moet er ook aan geloven, een weekend met de familie. Zij had er totaal geen zin in. Het is niet toevallig in het noorden van het land?'

'Nee, het zuiden juist, in Zuid-Limburg. Het dorpje heet Werkenbosch en het ligt bij Roermond. Niet te verwarren trouwens met Werkenbosch in Drenthe. Dat bestaat ook.'

'Oké.'

'Nou, op elk familiefeest is het weer het zelfde liedje. 'Liesl,' zeggen ze dan, want daar noemen ze me nog steeds Liesl of Lee. 'Wanneer breng je eens een leuke vent mee? Je bent per slot van rekening al 24.' Erg irritant.'

'En dat gaan ze nu ook weer doen?'

'Ik vrees van wel.'

'Ik wil best met je meegaan,' hoor ik mezelf zeggen voordat ik er erg in heb.

'Je wilt wat?'

'Met je meegaan. Per slot van rekening heb ik nog iets goed te maken. Jij hebt mij geholpen dus nu help ik jou ook.'

Liza lacht.

'Wat je net allemaal met me hebt uitgespookt, is meer dan genoeg, hoor.'

‘En dat kunnen we daar weer doen. Kun jij je het voorstellen? Jij stelt mij voor als je nieuwe vriend en wij gaan het hele weekend lekker neuken en houden zo de hele boerderij wakker.’

Liza lacht.

‘Ja, dat zou een bak zijn.’

‘We gaan stiekem naar de hooischaar, trekken onze kleren uit en wippen erop los.’

Liza lacht weer.

‘Zou je dat echt willen doen?’

‘Waarom niet? Als ik kan neuken ben ik van de partij. Hoe laat wil je morgen vertrekken?’

‘Hmm, ik mag Susi’s auto lenen, dus dat scheelt. Met het OV zou het zeker drie uur duren. Als ik je nou morgen om half twaalf ophaalde?’

‘Klinkt goed.’

Liza geeft me een kus op mijn mond.

‘Mijn redder,’ zegt ze.

‘Als je dat maar weet.’

0

De volgende dag staat Liza precies om 11:30 uur met Susi’s Toyota Starlet voor mijn deur. Als ik instap, geef ik haar een snelle kus op haar lippen en gooi ik mijn weekendtas achterin.

Ik zie dat Liza haar haar weer in een staart achterop heeft gebonden. Dat maakt haar erg sportief.

‘Je kan nog terug,’ zegt ze lachend.

‘Begin maar met rijden voordat ik me bedenk,’ antwoord ik.

‘Oké. Ik denk dat we vlak voor de lunch binnenkomen daar. Kunnen we meteen mee-eten.’

‘Goede timing.’

Onderweg blijkt Liza een vrolijke meid.

Ze zingt onderweg luidkeels mee met liedjes van verschillende boybands op de radio maar neemt ook de tijd om wat over haar familie te vertellen.

‘Mijn ouders zijn dertig jaar getrouwd en kwamen zo op het idee voor dit weekend,’ vertelt ze. ‘Mijn oudere broer is Ollie. Hij is een echte...-’

Ik lach.

‘Ollie? Dat doet me meteen denken aan Stan Laurel en Oliver Hardy.’

Liza kijkt me niet begrijpend aan.

‘Laurel en Hardy? De dikke en de dunne?’

Liza snapt het nog steeds niet.

‘Laat maar zitten.’

Liza lijkt wat beledigd.

‘Ollie is natuurlijk niet zijn echte naam. Zo noem ik hem al sinds we klein zijn.’

‘Tuurlijk, tuurlijk.’

Wat ze daarna over haar familie vertelt gaat eerlijk gezegd het ene oor in en het andere uit. Blijkt wel dat ze nogal als buitenbeentje wordt gezien. Liza is degene die eigenlijk nooit weet wat ze precies wil, ook al werkt ze nu bij de politie.

Na 80 minuten bereiken we de provincie Zuid-Limburg.

Bij Maasbracht gaan we de A2 af en komen al snel in een bosrijke omgeving.

‘Eigenlijk ongelooflijk dat dit ook Nederland is,’ zeg ik. ‘Als je nooit uit de Randstad gaat, besef je niet hoe makkelijk je de drukte kunt ontvluchten.’

‘Helemaal mee eens. Maar het is hier wel erg rustig hoor. Ik weet niet of ik zoveel stilte kan verdragen. Oh kijk: daar is het bord ‘Werkenbosch’ al. We zijn er zo.’

Het is daarna even zoeken, maar na vijf minuten rijden we een boerenweggetje op met helemaal op het einde de boerderij die Liza’s ouders hebben afgehuurd. Het is er een met een aflopend dak van geelkleurig riet en ouderwetse bruine bakstenen. Rechts

is de stroschuur en voor het huis is een groot grasveld met een schommel en een zandbak. Daarnaast is een parkeerplaats waar al drie auto's staan.

'We zijn er,' zegt Liza overbodig.

Ik vind het er wel gezellig uitzien.

'Erg mooi,' zeg ik als ik uitstap. 'En wat een rust. Hier kunnen we straks lekker veel lawaai maken als we lekker van wippenstein gaan.'

Liza lacht.

'Denk je alleen maar aan seks, Alain?'

'Dat is toch niet verboden?'

Twee kinderen, twee meisjes van nog geen tien jaar, rennen het huis uit.

'Tante Lies! Tante Lies! Je bent er!', schreeuwen ze.

'Dit zijn Dorien en Betty,' zegt ze. 'Mijn nichtjes.'

'Hallo.'

'En meiden, dit is nu mijn vriend Alain.'

'Alain!', schreeuwen ze.

Meteen rennen ze terug het huis in.

'Mamma! Mamma!', horen we hen schreeuwen. 'Tante Lies is er en ze heeft haar vriendje meegenomen!'

'Echt waar?', horen we een stem zeggen.

'Oom Ollie! Oom Ollie! Tante Lies is er!'

Liza kijkt me verontschuldiging aan.

'Familie, hè?', lacht ze.

'Dat wordt een lang weekend,' grap ik.

'Morgen kunnen we alweer naar huis hoor.'

Ik pak onze tassen uit de auto en draag ze het huis in.

In de woonkamer worden we begroet door het jubilerende koppel.

'Hallo, ik ben Ernst en dit is mijn vrouw Ethel,' zegt een energieke grijsharige man terwijl hij me een hand geeft.

'Leuk om hier te zijn,' zeg ik. 'Ik ben Alain.'

'Liesls vriendje, hoorden we al. Wat leuk.'

Ik kijk om me heen.

De woonkamer is groot en heeft wat ouderwetse houten meubels, maar de grote glazen schuifdeur die uitzicht biedt op de landerijen maakt wel indruk.

‘Het is hier mooi,’ zeg ik. ‘En lekker rustig.’

Een andere vrouw komt aangelopen.

Ze lijkt wel wat op Liza, maar is wat dikker en wat ouder.

‘Ik ben Nadia,’ zegt ze als ze me een hand geeft. ‘Mijn man Derk is net een wandeling aan het maken.’

‘Aangenaam.’

‘Verder missen we nog... oh, daar is mijn broer, Ollie.’

Er komt een man van de trap gelopen. Met een grote smile kijkt hij zijn zusje aan.

‘Het grote wonder is geschied,’ zegt Ollie. ‘Mijn kleine zus heeft eindelijk een man te pakken. Nou, ik wens hem veel succes als hij echt met jou...-’

Zijn glimlach bevriest als hij mij ziet.

De goede bui die ik de hele dag had, is ook opeens verdwenen.

Ik kijk namelijk recht in de ogen van Olav, de vriend van Tess.

‘Alain?’, zegt hij verschrikt.

‘Hmm, kennen jullie elkaar?’, vraagt moeder Ethel geamuseerd.

Olav en ik kijken elkaar zwijgend aan.

‘Verdomme,’ gaat het door mijn hoofd. ‘Als Olav hier is, dan moet ook...’

‘Heeft Lee eindelijk een vriendje meegenomen?’, hoor ik iemand zeggen die de trap af snelt. ‘Nou, dat kan in het nieuws. Echt geweldig voor je, Lee. Misschien dat we straks samen kunnen...-’

Ook Tess is stomverbaasd als ze mij in de woonkamer ziet staan.

‘...wat boodschappen doen,’ maakt ze haar zin af.

‘Hi Tess,’ zeg ik ongemakkelijk. ‘Alles goed?’

‘Alain?’, zegt ze verbijsterd. ‘Wat doe jij hier?’

‘Nou, ik ben... uuh... de nieuwe vriend van Liza.’

‘Kennen jullie elkaar?’, vraagt Liza. ‘Dat is grappig.’

‘Tess en Alain zijn... uuh... collega’s,’ zegt Olav. ‘Ze werken beiden voor Cookie Doo.’

‘Collega’s? Dat is grappig! Wat is het toch een kleine wereld.’

Tess glimlacht als een boerin met kiespijn.

‘Ik dacht dat je dit weekend naar het noorden zou gaan?’, vraag ik aan Tess.

‘Ik had me vergist. Ik dacht dat het huisje in Werkenbosch in Drenthe stond.’

‘Maar dat bleek dus Werkenbosch in Zuid-Limburg te zijn.’

‘Ja.’

De stilte die daarop volgt, wordt onderbroken door vader Ernst, die niets doorheeft van de ongemakkelijke situatie.

‘Nou, Alain, je bent van harte welkom. Jullie twee hebben de slaapkamer bovenin in de hoek. Die heeft de meeste privacy. Ik denk dat jullie love birds dat wel kunnen waarderen.’

‘Dank u wel,’ zeg ik. ‘Ik denk dat we eerst onze spullen naar boven brengen.’

‘Dan kunnen we met zijn allen lunchen,’ zegt moeder Ethel. ‘Nadia en Olav: helpen jullie mee dekken?’

‘Oké, mam.’

Wat beduusd loop ik naar boven.

‘Alles goed met jou?’, vraagt Liza die blijkbaar niets heeft opgepikt.

‘Prima, prima. Misschien iets te snel een beweging gemaakt.’

We lopen door een smalle gang naar de slaapkamer aan het einde.

We passeren twee andere slaapkamers en een badkamer.

‘Wat een toeval dat Tess en jij collega’s zijn. Jullie kunnen toch wel goed met elkaar overweg? Ik heb geen zin in een weekend met alleen maar ruzie.’

‘Oh, Tess en ik kunnen het uitstekend met elkaar vinden. Sterker nog: ze is mijn favoriete collega. In de pauze gaan we ook vaak samen even naar buiten.’

‘Nou, hier kun je naar hartenlust wandelen. Het bos is vrijwel tegenover de boerderij.’

‘Ja, dat had ik gezien.’

De slaapkamer zelf is schattig, maar door het gebruik van kant totaal niet mijn stijl. Och, het gaat toch maar om één nacht.'

'We hoeven trouwens pas morgenavond weg. Dat geeft ons nog anderhalve dag.'

Ik glimlach.

'Dat is mooi, Liza.'

'Vind ik ook. En het blijft zonnig dit weekend. Wat een geluk! Ik ben blij dat je er bent. Laten we snel onze tassen uitpakken en dan lunchen. Ik ben uitgehongerd!'

0

Tijdens de lunch vraagt moeder Ethel ons het hemd van het lijf. Inmiddels zijn ook Nadia's man Derk en hun jongste zoon Bart erbij gekomen. We zitten met zijn allen aan een grote eettafel die mooi gedekt is. Het servies is echt Delfts Blauw en Liza's ouders hebben vers brood en beleg gehaald. De tafel is helemaal vol.

'Hoe hebben jullie elkaar eigenlijk ontmoet?', begint Ethel.

'En wanneer was dat precies?', vraagt Ernst.

Ik denk even na.

'Nou,' begin ik terwijl ik Liza aankijk, 'dat was eigenlijk pas...-'

'...een maand geleden,' onderbreekt ze mij. 'Ik betrapte Alain toen hij met zijn fiets door rood reed.'

'Je had dienst?', vraagt Nadia.

'Ja, dat klopt. Ik wilde hem een bekeuring geven, maar was helemaal van slag door zijn mooie ogen. Ik vond hem niet alleen knap, maar ook erg... charmant.'

'Ik denk dat mannelijke agenten ook veel leuke vrouwen laten gaan,' zegt Nadia. 'Die hoeven alleen lief te lachen en ze hebben het voor elkaar.'

'Och, er was op dat moment ook helemaal geen verkeer, dus wat Alain deed was niet gevaarlijk. Maar het klopt dat wij agenten een

boetequotum hebben. Elke bekeuring zou dus meegenomen moeten zijn. Ik geloof daar alleen niet in.'

'Terecht,' zegt haar vader. 'Het gaat uiteindelijk om de veiligheid, niet om het geld.'

'En wat heb je toen gedaan?', vraagt Tess, die duidelijk Liza's verhaal niet gelooft.

'Oh, ik zei: je hebt geluk, want ik ben in een goede bui. Je komt er deze keer af met een waarschuwing. Houd je de volgende keer wel aan de regels, oké?'

'Spannend,' zegt Nadia.

'Vond ik ook. Ik dacht alleen: hoe kan ik zijn telefoonnummer krijgen? Ik kan hem niet laten lopen.'

'En wat deed je toen?', vraagt Tess geamuseerd.

'Ja, wat deed ik toen?', peinst Liza.

Ik besluit haar te hulp te schieten.

'Ik zei: dat is erg aardig van u, agent, maar ik vind het helemaal niet erg om de boete te betalen... als ik dat tenminste ook met een etentje kan doen.'

'Aah, listig', zegt Ethel.

'Ja, Alain verraste me daarmee. Ik zei toen dat ik nog maar een half uur hoefde te werken. We hebben daarna meteen afgesproken om te gaan eten in Tiger Rose.'

'Dat is een Aziatisch restaurant,' vul ik aan.

'Dus ging het er meteen heet aan toe!', lacht Ethel.

Haar man geeft haar meteen een speelse tik.

'Rustig, schat,' zegt hij lachend.

Liza grijnst.

'Ja, dat kun je wel zeggen,' zegt ze. 'We zijn daarna naar mijn huis gegaan en hebben lekker...'

Liza realiseert zich dat er ook kinderen aan tafel zitten.

'...uhm... lekker samen tv gekeken. Alain is ook blijven slapen.'

'Blijven slapen?', zegt Ethel lachend. 'Ik denk dat jullie wel andere dingen hebben gedaan.'

Weer krijgt ze een tik.

Ik grijns en kijk naar Tess. Die heeft opeens opvallend veel aandacht voor haar broodje.

‘Wat dan, oma?’, vraagt Dorien. ‘Wat deden ze dan?’

‘Uuh, een lange wandeling gemaakt,’ zegt Nadia. ‘Dat doen verliefde mensen soms ’s avonds. Lekker romantisch, zo in het maanlicht.’

‘En zo is het gekomen,’ zegt Liza. ‘We zijn vandaag precies een maand bij elkaar.’

Ik buig me voorover en geef haar een kus op haar lippen.

Tot mijn vreugde zie ik Tess meteen wegstaren. Nee, dit vindt ze niet leuk.

Olav heeft al die tijd niets gezegd. Denkt hij nu dat ik niet meer achter Tess aanga? Of vindt hij het erg dat ik nu zijn kleine zusje neuk? Wellicht een heleboel van beide, schat ik zo. Hmm, dit weekend kan nog erg leuk worden.

‘Nou, je bent welkom, Alain,’ zegt Ernst. ‘Het werd tijd dat onze Liza het geluk vond.’

‘Ik ben nog maar 24 hoor, pa,’ zegt ze.

‘Maar al heel lang op zoek, toch?’

Liza grijnst.

Haar familie moest eens weten.

‘Mogen we weer naar buiten?’, vraagt Bart, Nadia’s jongste zoon.

‘Ik wil op de schommel.’

‘Wij ook!’, roepen Dorien en Betty in koor.

‘Ga maar alvast,’ zegt Nadia. ‘En niet je broertje pesten, oké?’

‘Jullie moeder en ik ruimen wel af,’ zegt Ernst. ‘Jullie wilden gaan wandelen, Olav?’

‘Alleen ik,’ antwoordt hij. ‘Tess wil in de tuin wat bladen lezen.’

‘Oh, dan ga ik met je mee,’ zegt Liza. ‘Het bos zag er prachtig uit. Ga je mee, Alain?’

‘Ik blijf nog wel even hier,’ zeg ik. ‘Ik heb een erg goed boek meegenomen.’

‘Ook goed. Dan zien we je zo.’

Ik ga naar mijn slaapkamer, berg wat spullen op en haal mijn boek tevoorschijn. Het is een historische roman over de bouw van de bekende Borobudur in Indonesië. De Borobudur is de grootste boeddhistische tempel in de wereld en het staat op het eiland Java. Het is mijn droom om er ooit heen te gaan, dus toen ik dit boek in de winkel zag, moest ik hem hebben. Wel gaat het hier om een fictief verhaal met veel zwarte en witte magie. Beetje sprookjesachtig eigenlijk.

Als ik buiten wil zitten aan de rustige weilandenkant voor de woonkamer, zie ik Tess even verderop leunend op een hek naar enkele grazende koeien kijken.

Ik besluit even met haar te praten.

‘Hé,’ zeg ik.

‘Hé,’ zegt ze.

‘Dit moet een grote schok voor je zijn geweest.’

‘Zeg dat wel.’

Tess kijkt niet op, maar blijft naar de koeien staren.

‘Geloof me: het was voor mij ook een grote verrassing. Ik was ervan overtuigd dat ik niet dezelfde familie als die van jou zou bezoeken. Je had het erover dat je naar het noorden zou gaan.’

‘Nou, geografie is niet mijn sterkste punt.’

‘Dat merk ik. Het had je veel ellende kunnen besparen.’

Tess lacht gemaakt.

‘Olav ging in onze slaapkamer net helemaal uit zijn plaat toen hij had ontdekt dat jij de nieuwe vriend was die Lee had meegebracht.’

‘Dat geloof ik best.’

‘Nu ben je niet alleen dicht bij mij, maar doe je het ook nog eens met zijn zusje.’

‘Ook dat.’

‘Wat is jullie echte verhaal?’

Ik denk even na. Als ik Tess de waarheid vertel, geeft ze dat weer door aan Olav en dan zou ik Liza verraden.

‘We zijn al een maand aan het daten, ja.’